

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izbija vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s poštninjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 6 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Če ni bode sam po sebi, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Uredništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Udje „Katoškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni list stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvo: Koroška cesta šte. 5, sprejemno naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od vsotopne površine za enkrat 18 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 5 vin. Parte in zehvale vsaka površina 24 vin., izjave in Poslane 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torika opoldne. — Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

Lvov v naših rokah!

Ruska fronta pretrgana. — Italijani naskakujejo brezuspešno. — Njih izgube velike. — Tolmin je Przemysl za Italijane. — Naši težki topovi na koroški meji. — V Tirole ni mogoče udreti. — Drugi izpad naše mornarice.

Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos!

Zopet je ponos, biti in se imenovati Slovenca. Kamorkoli prideš med poštene in o sedanjih razmerah dobro poučene ljudi, povsod se izgovarja slovensko ime z občudovanjem in spoštovanjem. V mirnih časih se je o nas Slovencih občudovalno govorilo, ker smo iz lastne moči postajali gospodarski od dne do dne vedno močnejši in ker se je visoka izobrazba slovenskega ljudstva kazala vedno sijajnejše v različnih njegovih nastopih in organizacijah. Sedaj, ko pokajo puške in gromijo topovi, so seveda drugi činitelji, ki nam ustvarjajo in delajo čast pred celim svetom.

Prvi, ki nam branijo dobro ime, so naši vojaki na raznih bojiščih. Skraja so marsikateri sovražniki našega naroda izražali dvom nad našim vojaštvom. Sedaj ga ni človeka, ki bi se upal le v mislih nepovoljno izražati o našem vojaštvu. Zvesti in zanesljivi v svojem mišljenju napram Avstriji, hrabri in pogumni v svojem bojevanju, čisti in olikani v svojem obnašanju ter neomajno udani Bogu in svoji slovenski domovini, taki so naši slovenski vojaki! Njih poveljniki jim pojejo slavo, naj se gre za boje na severu proti Rusu, na Balkanu proti Srbu ali na jugu proti Lahu. Slovenski narod pa je ponosen na svoje najboljše sinove. On nikdar ni dvomil nad našim slovenskim vojaštvom in se veseli, da sedaj tudi drugi priznavajo svojo zmožnost in govorijo o Slovencih le v izrazih spoštovanja in občudovanja.

Čast nam delajo tudi oni naši slovenski sorojaki, na kojih zemlji se odigrava sedaj dvojni boj med avstrijsko in italijansko državo. Avstrijsko vojaštvo ne more prehaliti slovenskega ljudstva, kako zvesto mu je, kako skrbi zanj, kako mu gre povsod na roko, kjer le more. In slovenske žene in dekleta, ki so ostale v krajih južnega bojišča, so se spremenile čez noč v samaritanke in opravljajo službo usmiljenih sester pri ranjenih visoko v naših gorah. Vojaštvo ne ve, kako bi v dovolj lepih in prisrčnih izrazih izreklo Slovenkam svojo najiskrenejšo zahvalo. Na drugi strani pa izvemo, da se Italijani pritožujejo nad slovenskim prebivalstvom, da jim je neprijazno, sovražno... In trume Slovencev romajo v italijanske zapore...

Sedaj naj pridejo in naj pogledajo, kako je mnogo težja služba, ki jo uzorno izpolnjujejo Slovenci napram svoji slovenski domovini, nego je bila naloga sumničenja in opravljanja. Vse gleda z občudovanjem na slovensko prebivalstvo v vojnih krajih in sliši se le glas hvale in proslave. Mi smo pošteni narod in zaman so hoteli spraviti madež na naše vselej dobro ime!

Pozabiti pa tudi ne smemo na oni del slovenskega ljudstva, ki je ostal doma, da straži rojstne domove in obdeluje domačo zemljo. Tudi ti, ki so ostali doma, so ponos slovenskega ljudstva. Posebno naše žene! Z žalostjo v srcu, s solzami v očeh in z jokajočimi otroci okoli sebe hodijo neumorno za

delom ter z nadčloveško močjo, kot prave junakinje, oskrbujejo gospodarstvo ter obdelujejo polja, vinograde, travnike... Klobuk dol pred takimi vrlimi, skrbnimi, vse pretrpečimi ženskami! Narod, ki ima tako vzorno ženstvo, je zapisan v knjigo življenja. S posebnim ponosom zremo v teh žalostnih časih tudi na naše neprecenljivo slovensko ženstvo.

Kamorkoli pogledamo, povsod nastopamo Slovenca, pošteni in častni. Zopet se obrača svet z občudovanjem napram slovenskemu narodu. Zato pa: Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos!

Slike iz vojne. Slovenke v boju proti Italiji.

Hrvatski vojak Vladimir Polnovič piše:
„Že nekaj dni se nahajamo na soški bojni črti, nekaj kilometrov od italijanske meje. Naše čete so zasedle najvišje točke, visoke 1200 metrov, katere napada italijanska vojska kakor vihar. Četa za četo naskakuje naše rojne vrste, napada v masah naše okope, ali naše strojne puške kose sovražnika naravnost neusmiljeno z velikim uspehom. Sovražni vojaki se deloma mrtvi, deloma ranjeni vale po velikanskih snežnih strminah navzdol. V dveh dneh so nas italijanske čete poskusile šestkrat vreči iz naših postojank, ali zastoj. Vsakokrat so se morale vrniti z velikanskimi izgubami in ne da bi kaj opravile. Tri dni zaporedoma je besnel topniški boj, od ranega jutra do pozne noči. Ničemer niso prizanašale sovražne krogle. Ali naše topništvo dobro odgovarja in izvrstno brani naše postojanke.“

Zanimivo je tu na meji zadržanje civilnega prebivalstva, katerega je mnogo ostalo doma, a nad vse je vredno pohvale junaško obnašanje hrabrih Slovencev, katere požrtvovalno skrbe za ranjence. Te dni so nosile hrabre Slovence celo pošto v bojno črto ter v višini 1200 metrov nosijo ranjence, zapuščene puške, telečnjake in druge stvari ranjenih vojakov na varen kraj. Hrabra dekleta iz bližnjih krajev nosijo našim junaškim vojakom vodo, mleko, kruh in druge stvari. To delo požrtvovalnosti more se še le takrat prav ceniti, kadar se ve, kako težek je dohod k našim četam, ki so razsute po teh snežnih gorskih grebenih in kako je to nevarno, ker so izpostavljene močnemu ognju italijanskega topništva.

Naši hrvaški vojaki so navdušeni vsled te pomoči svojih slovenskih sester. Ta dela jih spodbujajo na še večja junaštva ter jim dajejo čvrsto upanje, da bomo našega skupnega sovražnika tudi premagali. Slovenci in hrvaški vojaki so se zakleli, da hočejo do zadnjega vzdihljaja braniti in varovati svojo rodno zemljo in ne bodo dovolili, da tujec grabi to, kar mu po naravi niti po pravici ne pripada in mu ne sme nikoli pripadati.

Nadporočnik v rezervi gosp. dr. Ivan Grašič pa piše dne 5. t. m.: Ležim visoko v gorah, šrapneli in granate pokajo, da odmeva po celi Primorski. Neposredno za fronto stoji majhna gorska kočica, kjer obvezujejo ranjence. Vsak hip se razpoči tu 15 cm granata in niti trenutek si nisi varen življenja. In kdo more popisati veselje in ob enem začudenje, ko so prikorakale danes zjutraj vrle Tolminke k tej kočici, da tolažijo ranjence in jim dajo prvih okrepčev. Hrabri Tolminci so prinesli seboj nosila, da težko ranjene ponese v dolino. To je hvalevredno delo naših slovenskih deklet in mož in vse vojaštvo se jim iz srca zahvaljuje za njih trud. Slovenec ima dobro sr-

ce! Posnemajte vrle Tolminke tudi druge Slovenke. Lahom se godi slabo.

Lah nam ne bo kradel naše dedovine.

Vrli član naše mladeniške organizacije Jakob Felicijan z Vurberga pri Ptujju, znan kot govornik na naših mladeniških shodih, sedaj prideljen domobranskemu pešpolku št. nam piše z italijanskega bojišča:

Po dolgih desetih mesecih, kar smo že pod orožjem v obrambo naše ljube Avstrije, pošiljam Vam in vsem bralcem „Slov. Gospodarja“ bratske pozdrave iz koroških skalnatih planin. V teh desetih mesecih, kar ogrožuje našo Avstrijo sovražnik na vseh straneh, je prinesel Vaš list že veliko krasnih pisem, katera pošiljajo naši slovenski junaki v svojo domovino. V več pismih se je čitalo, kako naši fantje in možje radi molijo in se priporočajo božjemu varstvu, predno gredo v bojno metež.

Res, da je ta vojska že marsikaterega naučila spet moliti in veselo je opazovati, kako se vojaki radi poslužujejo rožnega venca in tudi raznih molitvenikov, in če je mogoče, tudi obiskujejo cerkev. Toda na drugi strani pa žalibog spet opazujem, kako je tudi nevara strašno razširjena med vojaštvom. Večkrat se sliši, kako nekateri vojaki preklinjajo Boga, ter pravijo, da če bi bil Bog, bi že moral biti zdavnaj mir, ker ljudstvo toliko premoli. Drugi spet preklinjajo duhovnike in voditelje, naj bi jih dali v prvo vrsto v sovražni ogenj. Toda, tovariši, počasi! Vsak, kateri še ima le malo vere v svojem srcu in okuša težave sedanje vojske, je lahko prepričan, da je Bog. Vsak krščanski vojak pravi: Samo Bogu in Mariji se imam zahvaliti, da sem še pri življenju. In kateri na tanko razmotriva premoč naših sovražnikov in grozne pretekle boje, je lahko prepričan, da je Bog in da ravno on vodi našo hrabro armado, katera je že tolikokrat porazila desetkrat močnejšega sovražnika. In naše duhovništvo! Ali ono res nič ne stori za domovino? Iz vojaških poročil lahko posnamemo, da je že tudi veliko duhovnikov dalo življenje za domovino in mnogi izmed njih se hrabro obnašajo pred sovražnikom ter delijo zadnjo tolažbo umirajočim vojakom, drugi pa na domu pomagajo do zmage z molitvami in tolažijo doma ostale ter storiijo tudi veliko v gospodarskem oziru. In če opazujem to vrsto vojakov, kateri preklinjajo Boga in zabavljajo čez duhovnike, pridem do prepričanja, da so to večinoma tisti, ki so šli zmiraj križem sveta in so vso vero izgubili. To so tiste vrste ljudje, kateri tudi za bojno črto uganjajo najgrobe nesramnosti. To so tiste vrste ljudje, kateri pravijo, da ni Boga in kateri življenje drugih imenitnih oseb primerjajo svojemu. Mi pa, pošteni slovenski vojaki, smo prepričani, da je Bog nad nami. On vodi našo hrabro armado. Prosimo ga v gorečih molitvah, naj blagoslovi naše orožje, da bi tudi tega novega, zahrbtnega, izdajalskega sovražnika kmalu premagali ter se spet zdravi povrnili nazaj na zeleno štajersko med svoje drage, kateri nas že gotovo težko pričakujejo. Upamo, da si bodo tudi Lah svoj vročo kri ohladili tukaj v tem skalovju, kakor so si jo Rusi v Karpatih. Z Bogom in Marijo gremo v boj za našega cesarja in za našo krasno slovensko domovino, proti novemu sovražniku. Lah nam ne bo kradel naše dedovine!

Bratske pozdrave pošiljam vsem štajerskim Slovincem z italijanskega bojišča in kličem še enkrat: Na veselo svidenje! Jakob Felicijan in Janez Fras.

je močno zakopal v zemljo severno od mesta H. . Pa tudi tukaj bo moral kmalu odriniti. Vreme je lepo in silno vroče. Kraji rodovitni in lepa ravnina. Če me bo Marija, Mati Milosti, tudi viaprej varovala, kakor dosedaj, potem drugičkrat več. Ostanite zdravi! Mnogo pozdravov Vam pošiljata Joško in Lojze.

Avstrijsko-rusko bojišče. Lvov v naših rokah!

Lvov je zopet v avstrijskih rokah! To se je zgodilo v turek dne 22. t. m. popoldan. Prva je vkorakala v zopet pridobljeno mesto naša druga armada pod poveljstvom generala Böhm-Ermolija.

Dne 2. septembra lanskega leta so se morale naše čete vsled ruske premoči umakniti iz Lvova. Drugi dan dne 3. sept. so že Rusi zasedli Lvov. Vnela se je bitka pred Grodekom. Naše slovenske čete niso stale več pod poveljstvom generala Brudermana, ampak že pod poveljstvom generala Borojeviča. Bile so zmagovite, stale so še samo 15 km od Lvova proč. Toda severno je nastopila proti Auffenbergovi in Danklovi armadi velikanska premoč, in naše previdno vodstvo je dalo povelje, da se umaknemo za Dunajec. Od istega časa je bil Lvov nemoteno v ruskih rokah.

In sedaj po 10 mescih je Lvov, glavno mesto Galicije, zopet v avstrijskih rokah! Naša srca nam prekipavajo veselja radi uspehov našega vojaštva! Velikokrat smo skoro obupavali, žalovali nad nasprotnimi uspehi, toda kolo sreče se je obrnilo! V Karpatih prvič Rusi niso mogli več izvršiti svoje volje. Potem smo jim predrli črto ob Dunajcu in Biali in začelo se je rusko umikanje. Padel je Przemysl, padel Lvov. Toda ruskega umikanja še ni konec.

Padec Lvova bo po celem svetu velikansko uplival, bolj kot Przemysl. Rusi ne morejo več utajiti svojih neuspehov, se ne morejo več izgovarjati, da se umikajo samo iz dobro premišljenih vojaških ozirov. Umikajo se, ker so tepeni, ker so preslabi in v takem neredu, da se nam ne morejo več ustaviti. Posebno mogočno bo uplival padec Lvova na nepristranske države. Prerokovati se sicev v politiki ne sme nič, toda zelo verjetno je, da nam Rumunija odslej ne bo delala nobenih težav več.

Ruska armada je sedaj razcepljena, nad Lvovom je fronta prebita. En del je na Rusko-Poljskem, drug del v Galiciji. Zanimivo bo, kako bodo sedaj stopale.

Zmagoslaven vhod v Lvov.

General druge armade poroča o utisu, ki ga je naredil nanj vhod naših zmagovitih čet v osvobojeni Lvov. Vhod v Lvov je bil zgodovinske veličastje. Vse je globoko prevzel. Radost prebivalstva je bila nepopisna. Bil je dogodek, ki se ne da popisati.

Se v ulicah Lvovskih se je odigraval boj med našimi in ruskimi vojaki. Avstrijski železničarji so se že vrnili v Lvov. Istotako državna policija.

Vojska z Rusi kmalu končana?

Visoki rumunski general se je na nekem dirkališču v družbi več politikov o položaju ruske armade po padcu Przemysla sledeče izrazil: Na izhodnem (ruskem) bojišču se lahko smatra vojska kot končana. Ruska armada ne razpolaga več s tisto močjo, s katero bi ji bilo mogoče odbijati sovražne napade. Brezdvomno je, da bodo avstrijsko-nemške čete najpozneje v dveh ali treh mescih na tem bojišču dosegle svoj cilj. Na francoskem bojišču je radi boja za posamezne postojanke nemogoče, da bi se vojska skoro odločila, tako, da se tam ni kmalu pričakovati končne odločitve. Zdi se, da bodo Avstrijci in Nemci z Italijani ravno tako postopali kot z Rusi. Prisiliti se jih hoče do tega, da si zamorejo Avstrijci in Nemci sami določiti bojni prostor in čas za uspešno bojevanje. Rumunski general pravi: Že v naprej vidim, da bo Tirolska za armado italijanskega kralja Viktor Emanuela tista pokrajina, kar je bilo ozemlje ob Mazovskih jezerih za Ruse. Pod vsakim pogojem pa je za slehernega vojaka sedaj jasno, da je ruska armada popolnoma razkrojljena. Avstrijske in nemške čete so tekom desetih mesecev dosegle silno velike uspehe.

Zmešnjava v ruski armadi.

List „Kölnische Zeitung“ piše o zadnjih bojih v Galiciji: Mnogi japonski topovi, ki so jih Rusi uporabljali, niso bili več uporabni. Topovske cevi so popokale. Ravno v odločilnih borbah se je japonsko orožje in vojno gradivo pokazalo kot manj vredno. A-

merikansko strelivo, katerega so Rusi pričakovali, ni došlo. Japonske granate in šrapneli niso razpočili. Stalno se je pojavila med posameznimi četami tudi zmešnjava. Poveljniki niso izgubili samo pregled, ampak tudi zvezo; zgodilo se je tudi, da niso spoznali svojih častnikov in so imeli naenkrat tuje častnike in in moštvo raznovrstnih od vseh strani zmešnjavi vojaških čet pred seboj. Tretja bitka pri Lvovu je bila že vsled tega, ker so avstrijsko-nemške čete predrle rusko črto, izgubljena. Kmalu nato je nastala v ruski armadi splošna zmešnjava.

Rusko umikanje — divji beg.

Iz vojnega časnikarskega stana se poroča: Na črto Weresszyca je bilo umikanje Rusov podobno divjemu begu. Rusi, ki so se drugače še le po štiri do petkratnih naskokih in napadih z bajoneti smatrali in čutili za poražene, kakor n. pr. v bitkah pri Grodeku, so se umaknili na črto Weresszyca, kakor hitro so slišali prve hura-klice naših naskokujočih bataljonov. Pomanjkanje streliva je postalo pri Rusih v zadnjem času tako veliko, da so začeli odvažati z bojišča svojo artilerijo. Ko so avstrijsko-nemške čete zasledovale sovražnika, so bile njegove izgube, zlasti kar se tiče trenja, zelo velike, ker so morali Rusi pustiti na cesti veliko število svojega trenja, da so se mogli neovirano umikati. Naši vojaki so vse ruske vozove, ki so zapirali ceste, kratkoma pometali v jarko in na polja, če so hoteli uspešno zasledovati bežeče Ruse.

Naš bogat plen v Bukovini.

List „Kölnische Zeitung“ poroča: Umikanje Rusov iz Bukovine, katero so morali zapustiti do zadnjega moža, se je vršilo tako naglo, da Rusi niso imeli ne le toliko časa, da bi bili mogli spraviti seboj vse velikanske zaloge žita in drugih živil, ampak je prišlo še celo tako daleč, da niti uničiti niso mogli svojih zalog. Naše zmagonosne čete so našle v Bukovini veliko množino žive goveje živine in cele vagone žita. Žitne zaloge Rusov v Bukovini so bile tako velikanske, da so Rusi krmili svoje konje z žitom, namesto s krmo ter da so nezmlačeno soapje uporabljali za steljo. Našim četam pridejo sedaj zelo prav te velikanske žitne zaloge.

Avstrijsko-italijansko bojišče.

Maribor, 22. junija.

Dogodki na južnem bojišču se lahko izrazijo v kratkem stavku: Italijani ne morejo naprej! Ako hočejo vzeti Gorico, morali bi vzeti najprej Tolmin. Ako hočejo vzeti Tolmin, morali bi vzeti najprej Plave. Toda Plav ne morejo vzeti, vsled tega tudi ne — Tolmina in Gorice. Italijanske izgube pred Plavami so velikanske. Par dni so morali popolnoma mirovati, ča so sploh lahko pokopali svoje mrtlice. Šele v soboto od 19. do 20. junija so začeli z naskoki na Plave. Toda tudi tokrat zama! Njihov uspeh je bil: veliko ranjencev in mrtličev. Pri Tolminu v gorovju Krna se boji brez prenehanja nadaljujejo. Tudi nobenih uspehov za Italijane, Istotako na Koroškem pri Ploškem prelazu in povsod na Tirolskem. General Hecendorf je dobro zaroval našo mejo proti Italijanom in je poslal svoje najboljše generale Borojeviča, Rohra in Dankla na jug, da na čelu našega hrabrega vojaštva odbijajo italijanske naskoke.

Divno se drži tudi naša mornarica pod poveljstvom duhovitega admirala Hausa. Dne 17., 18. in 19. junija so zopet obiskali naši mornarji italijansko obal in prizadali sovražniku precejšnjo škodo.

Tolmin — Przemysl za Italijane.

Iz Lugana se poroča: Posrečilo se je vendar enkrat italijanskemu poročevalcu dobiti dovoljenje, da sme poročati o odporni sili pri Tolminu. List „Secolo“ namreč piše, da je dobil Tolmina številne, sveže in z vsem potrebnim dobro opremljene branitelje. Čez 30.000 Avstrijev nas tamkaj pričakuje v izbornih postojankah. Te postojanke so skoraj več vredne, kakor čete. Utrdbe so bile izvršene v najnovejšem času zelo pravilno in na novodobni način. Premerjene so vse razdalje, mogočne zgradbe iz cimenta in železa, podminirani jarki, električno nabasane žične ograje, vse to napravljajo iz Tolmina nekak Przemysl, ki je za branitelje stokratne vrednosti. Toda mi moramo, tako piše italijanski list, zavzeti Tolmin, ker z zavzetjem Tolmina morata pasti tudi Gorica in Gradiška in ker je nadalje nemotega posest ozemlja ob reki Soči odvisno od tega, čegav je Tolmin. Toda italijansko prebivalstvo mora vedeti, s kakšnimi težkočami je združeno zavzetje Tolmina, ker pride sovražnik vselej z novimi in nepričakovanimi ovirami. Da se zabranijo boji italijanskim čet s prebivalstvom na zasedenem ozemlju, je italijanski vrhovni poveljnik odredil, da se odstrani vse prebivalstvo iz zasedenega ozemlja. Za dovažanje živil za Avstrijce so določene visoke kazni.

Naši težki topovi na koroški meji.

Iz Vidma v Benečiji se poroča, da se je Avstrijcem posrečilo spraviti težke topove proti koroškemu gorskemu grebenom, katere so zasedli Italijani. Noč in dan se vrše težki artilerijski boji.

V Tirole ni mogoče udreti.

Brzojavke, ki prihajajo iz Verone, pravijo, da je Trentino (južni del Tirolske) tako močno utrjen, da je nemogoče udreti v to ozemlje. Na vsak način bo zahtevala italijanska ofenziva velikanskih žrtev.

Nekoliko hitreje.

Angleški listi priporočajo Italijanom, da naj „udarijo nekoliko hitreje in močneje.“ Francoski listi so nevoljni, ker Italijani ne pridejo nikamor naprej. Avstrijci se jih branijo z lahkoto, kajti med tem nadaljujejo svojo ofenzivo v Galiciji s podvojeno močjo, — kakor da bi sploh ne bilo italijanskega bojišča. Celotni italijanski vojaški strokovnjak se izraža v švicarskih listih: Dosedanji potek italijanske vojne je nerazumljiv. Italija je napram avstrijskim četam v taki premoči, da bi bila morala v 24 urah popolnoma kaj drugega doseči. Dosedanji boji dokazujejo, da — manjka italijanski armadi in njenemu poveljniku Kadorni podjetnosti in napačnega duha.

Boji ob Soči.

Svicarski listi poročajo z meje: Boj ob Soči se nadaljuje z nezmanjšano silovitostjo. Italijani so žrtvovali tisoče in tisoče svojih ljudi, da bi si z vso silo priborili prvo veliko zmago. Vsi njihovi poskusi pa so z groznimi izgubami odleteli na jeklenem jezcu avstrijske armade. Do sedaj v bitki ob Soči Italijani niso prav ničesar dosegli; avstrijskih prelazov se ne da vzeti.

Prva italijanska zastava.

Prvo italijansko zastavo so dobili v roke hrvatski vojaki. „Dom“ poroča: „Dični naš 4. bataljon 16. stotnije 53. polka si je pridobil veliko zaslugo za korist in obrano hrvaške domovine in habsburške dinastije, ker je povodom ljutega boja si osvojil prvo zastavo italijanskega alpskega polka in vrhitega tudi polkovniško trubljo. Veselje nepopisno, hrabrost velika, a zmaga gotova!“

Italija mora s trikrat večjo silo nastopiti kakor naši.

„Stampin“ vojaški sotrudnik izvaja: Avstrijci se opirajo na utrdbe. Italijani morajo zato nastopiti s trikratno premočjo nasproti Avstrijcem in morajo ob Soči zbrati vsaj 1 milijon mož.

Resnicoljubnost italijanskih poročil.

Iz vojnega časnikarskega stana se poroča: Resnicoljubnost uradnih italijanskih razglasov osvetljuje neko vojno poročilo najvišjega italijanskega poveljstva, da obstreljuje težka italijanska artilerija trdnjavo Naborjet. S strelji da je bil zažgan del utrdbe in da je eksplodiralo neko skladišče streliva. Nasproti temu poročilu pribijemo, da je s streljanjem zažgani del utrdbe neka lesena lopa, ki leži izven trdnjave, v kateri se ni nahajalo strelivo.

Papirnati vojaki.

„Berliner Tageblatt“ je dobil naslednje poročilo iz mesta Lugano: O bojih na severo-izhodni italijanski meji ne zmanjka zanimivih novic. Da se „povsod prodirajočim Italijanom“ na zvit način zastavi pot, so Avstrijci prišli na misel, da preoblečejo drevesa v gozdu v avstrijske uniforme. Ker se Italijani na ta način niso dali premotiti, so Avstrijci napravili umetne vojake iz debelega papirja. Te „vojake“ so naši postavili po vseh mogočih postojankah in strelskih jarkih. Italijanski vojaki so presenečeni zadeli na cele vrste takih papirnatih vojakov. Seveda — so stale za istimi cele vrste živih avstrijskih vojakov, ki so z ognjem navađnih in strojnih pušk Italijanom pokazali pot, odkoder so prišli.

Z divjimi biki nad Avstrijce.

Italijani so pri svojih napadih na avstrijske postojanke na višine Monte Corado (južno Tirolsko) uporabljali divje bike, katere so gnali proti postojankam, utrjenim z bodečo žico. S svojimi rogovi so živali morale delati Italijanom pot proti sovražniku. Ta novi način bojevanja je, kakor poročajo Italijani iz Rima v Pariz, imel zelo ugoden uspeh. Infanterija, ki je marširala za biki, je po kratkem odporu od strani Avstrijcev vzela utrdbo z naskokom. Posadka je orožje odložila. (Take debele izmišljotine spravljajo Italijani v svet.) Živali, ki so pravzaprav priborile zmago, so bili divji planinski biki. Da se jih je ložje nagnalo zoper Avstrijce, se je za njihovim hrbtom sprožilo nekaj bomb. (Biki, to je res novo „strašno“ orožje, s katerim se bodo Italijani borili proti nam!)

Visoki dostojanstveniki vojni prostovoljeci proti Italiji.

Med prostovoljci proti Italiji se nahajajo tudi

Ruse povsod, kamor pride, v beg. Zdravi smo še, hvala Bogu, vsi. Mnogo pozdravov rojakom Muropoljcem!

* **Ormož.** Prebivalci, ki smo navezani na nakaznice za moko, si dovoljujemo vprašanje, kako to, da dobivajo kmetje za državni upravi prodano pšenico za meterski stot K 41.50, rž K 33.—, ječmen K 30.30 in koruzo K 34.— in mi pa moramo plačati trgovcu za najslabšo krušno moko (krušna moka samo po imenu, iz nje se niti ne da speči kruh) kg po 84 vin. in še več? O beli moki, ki se prodaja po kroni in tudi dražje, niti ne govorimo. Ker udje krušne oskrbovalne komisije kupujejo od kmeta zrnje po isti ceni, katero je oblast določila, in ta cena sedanjim razmeram primerno ni pretirana, irgovci pa ubogim ljudem prodajajo najslabšo moko več kot dvakrat dražje, nastane vprašanje, kdo je temu podražanju moke kriv? Prizadeti pozivamo pristojno oblast, da za-vedo preišče in krivca pretiranih cen po postavi kaznuje. Družine ubogih slojev, ki smo navezani na krušne karte, smo od draginje tako prizadeti, da ne moremo mirno prenašati nepotrebno pretirane cene moke.

* **Hum pri Ormožu.** Tu pred kratkim po hudi bolezn umrl g. Jožef Stebih se je trudil vse življenje za svoj in svoje stare matere obstanek. Vzdržal se je s trudapolnim delom rožnih vencov in s potovanjem s skioptikonom. Vreden je nagrobnega spomenika. Ker pa ni sredstev za to, prosi nadučitelj Anton Porekar nekdanje pokojnikove sošolce, prijatelje in znance, da mu pošljejo v ta namen prilžne doneske. Preostanek se bode izročil njegovi materi v poboljšek starih let. Imena darovalcev se razglasijo v naših časnikih.

Crešnjevec pri Slov. Bistrici. V bližnjem železniškem predoru je našel dne 15. junija nek železničar mrtvo vojaško truplo. Domneva se, da je vojak padel z vlaka in prišel pod kolesa. Truplo je bilo grozno razmesarjeno.

* **Sv. Križ pri Rogaški Slatini.** Dobili smo sledeče poročilo s severnega bojišča: Padel je vrl slovenski mladenič narednik Anton Gobec, doma od Sv. Križa pri Rogaški Slatini. Dne 2. junija ob 1/8. uri zjutraj ga je zadela smrtonosna krogla. Blagim staršem in sorodnikom naše sožalje! Slovenski vojniki avstrijske 30.5 cm možnarske baterije št. 17 trdnjavski artilerijski batalion št. 10, 5. stotinja, vojna pošta št. 105. Leopold Klančnik, Jožef Solar, Vinko Prah Filip Tropar.

* **Zibika.** Naša posojilnica je imela svoj občni zbor v nedeljo dne 13. t. m. Na občnem zboru smo slišali poročilo o delovanju posojilnice v preteklem letu, katero je bilo zelo ugodno. Nadrevizor Vl. Pušenjak je razpravljal o skušnjah, katere so napravile kmečke gospodarske organizacije v vojnem času in orisal položaj na denarnem trgu. V načelstvo se je na novo izvolil M. Fajš, župan na Tinskem. Kakor drugod, tako prinašajo tudi pri nas ljudje v velikih merih vloge in vračajo posojila in izkazuje vsled tega posojilnica nad 30.000 kron odvišnega denarja. Ker je povsod denarja dvakrat toliko, so vse mestne banke znižale obrestno mero in plačujejo k večjemu 3% obresti za hranilne vloge. Posojilnica je bila v prejšnjih letih, ko je vladalo pomanjkanje denarja, vsled sosednih posojilnic prisiljena obrestno mero zvišati na 5%. Če bi sedaj obdržala to obrestno mero, bi imela posojilnica izgubo. Radi tega se bodo od 1. julija naprej hranilne vloge zopet obrestovale po 4%, kakor so se v začetku poslovanja posojilnice l. 1907 4% obrestna mera odgovarjala našim razmeram, višja obrestna mera je nenaravna.

* **Grobelno-Rogatec.** Na železniški proggi Grobelno-Rogatec je promet zopet odprt. Z Grobelnega vozi proti Rogatecu osebni vlak in sicer po dohodu vlaka, ki vozi z Maribora ob 2. uri 53 minut popoldne. V Rogatec pripelje ta vlak ob 8. uri zvečer. Iz Rogateca pa vozi vlak zjutraj ob 7. uri in ima na Grobelnem zvezo z vlakom, ki pripelje v Maribor okrog opoldneva.

* **Kebelj na Pohorju.** Iz ruskega ujetništva se je oglasil Ivan Fridrih iz spoštovane Fridrihove rodbine nad gradom. Mladenič je bil lepega vedenja, naroden, pošten in priljubljen povsod. Leta 1911 je šel k vojakom v Celje, kjer je bil kot trobentač prideljen k domobranskemu pešpolku št. 26. Ivan se je vojskoval že v začetku vojne v Galiciji z Rusi, kakor tudi Rok Fridrih, ki je bil v Galiciji težko ranjen, a je sedaj že zopet v ognju. Zadnje dopisnico so stariši sprejeli od Ivana dne 14. decembra 1914. Bojeval se je hrabro ves čas z Rusi in je marsikatero poslal na oni svet, a je bil v boju ujet. Iz ruskega ujetništva piše dne 5. aprila dopisnico, ki so jo njegovi stariši prejeli dne 26. maja. Dopisnica se glasi: Sprejmite srčne pozdrave od svojega sina Ivana. Pozdravljam vas, dragi stariši, sestre in sosed! Z Bogom, dokler se ne vidimo! Sem sedaj v Srednji Aziji, blizu železniške postaje Kaalika (Rusija).

* **Dobrna.** Dne 30. majnika je priredilo Bralno društvo igro s petjem in deklamacijami v prid Rudečega križa. Ob enem se je še vršil tudi občni zbor Bralnega društva. Vsled nenavadno dobre udeležbe se je lahko odposlala precejšnja svota Rudečemu križu.

Celje. Vpisovanje in izpraševanje učencev za I. razred c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredov v Celju se bo vršilo dne 28. junija t. l. v zbornici slovenske gimnazije. Učenci naj prinesejo seboj krstni list in zadnje naznanilo ljudske šole.

* **Celje.** Franc in Konrad Goligranc, sinova g. stavbenega podjetnika Ferdinanda Goligranc v Gaberju pri Celju sta se oba od začetka vojne na bojnem polju v Galiciji. Z dne 2. junija poročata, da sta se oba čvrsta in zdrava. ter da je bil Franc Goligranc odlikovan s srebrno svetinjo hrabrosti. — Dne 8. junija je umrl v Celju priljubljeni zdravnik dr. Ivan Rebl. Bil je dober katoliški mož.

* **Celje.** Strežnik v celjski rezervni bolnišnici Dominik Bohorč nam piše, da je po večmesečni bolezn sedaj toliko okreval, da se bo že sredi mesca julija vrnil iz bolnišnice v Postyenu na Ogrskem zdrav nazaj v Celje na svoje mesto.

* **Celje.** V petek, dne 18. maja, je v Gradcu umrl Martin Terpotitz, upokojeni ravnatelj terbovelskega premogovnika.

* **Celje.** Na severnem bojišču je padel Koračin Franc, nadporočnik pri 3. polku tirolskih strelcev. Padli je bil rodom Celjan.

* **Celje.** Za domobransko vojašnico se bo postavilo zopet šest novih barak za bolne in ranjene vojsake. Delo je prevzel tesarski mojster Jožef Nekrep iz Maribora.

* **Ljubno.** Ivan Ermenc, sin ljubenskega župana v Savinjski dolini, piše dne 15. junija iz srbskega bojišča: Mnogo pozdravov vam pošiljam iz južnega bojišča in vam ob enem naznamim, da sem še vedno zdrav in se mi prav dobro godi. Tukaj na bojnem polju sem že od 20. maja, kjer so večinoma artilerijski boji; naši topovi prav dobro učinkujejo.

* **Luče.** V nedeljo, dne 13. junija, so nam zvonovi prav žalostno naznanjali smrt dveh za domovino padlih junakov Jakob Pečovnik je padel mesca maja v Galiciji. Njegovi tovariši naznanjajo, da ga je zadel šrapnel. Bil je takoj mrtev. Pokopan je za se v enem grobu, Rajni zapušča ženo in dvoje otrok. Bil je zvest pristaš Kmečke stranke, ud pevskega zbora, požarne brambe ter izobraževalnega društva. Za domovino je tudi padel kmečki sin Franc Jerevnik, po domače Gabršov. Bil je od začetka vojske in vso zimo do spomladi v Galiciji, potem je bil v Gradcu tri tedne, nakar je bil zopet poslan nazaj v Galicijo, a je na potu umrl. To je že sedma žrtev, ki jih je vojska zahtevala iz naše fare. Svetila, obema večna luč!

* **Rajhenburg.** Obletnica posvečanja nove župnijske cerkve Lurške Marije v Rajhenburgu se boče vršila v petek, dne 2. julija, sledeče: Dne 1. julija zvečer: pridiga, slovesne večernice in spovedovanje; dne 2. julija, ob šestih zjutraj, slovesna sv. maša, ob pol desetih dopolne procesija s sv. Rešnjim Tel., pridiga, slovesna sv. maša, katero bodo služili ml. g. opat trapistov s škofovimi insignijami. Popoldne ob pol treh slovesne večernice in zahvalna pesem. Za spovednike, ki bodo spovedovali romarje, je preskrbljeno.

Zadnja poročila došla v četrtek, 24. junija.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Rusko bojišče.

Uradno se razglša:

Dunaj, 23. junija.

Severo-zahodna in zahodna bojna črta Lvovskega pasu je bila ob ruski obrambni postojanki Zolkiew—Mikolajow zasedena od močnih ruskih čet. Ob 5. uri zjutraj dne 22. junija so dunajski domobranci zavzeli z naskokom utrdbo Rzezno ob cesti Janow—Lvov. Od severo-zahoda so prodirale v tem času naše čete čez višine izhodno ok potoka Mlynovka in so z naskokom zavzele nekaj okopov pred utrjeno višino Lyska Goro. V teku predpoldneva so bile v nadaljnjem prodiranju proti mestu in krvavem boju zavzete ostale utrdbe in utrjene naprave na severno-zahodni in na zahodni bojni črti. Na ta način je bila ruska bojna črta ynovič prebita in sovražnik, ki je zopet imel težke izgube, je bil prisiljen se umakniti. V zasledovanju so predrle naše čete notri do višin izhodno in severno-izhodno od mesta in so prekorale južno od mesta Lvov cesto, ki pelje v Mikolajow.

Navdušenje prebivalstva je bilo velikansko, ko je general konjenice Böhm-Ermolli ob 4. uri popoldne ukorajkal s četami druge armade v mesto Lvov.

Tudi pri Zolkiewu in izhodno od Ravaruske se Rusi umikajo. Posamezni sunki sovražnika ob reki Tanew so bili odbiti.

Danes ponoči se je začel sovražnik še nadalje umikati med Sanom in Vislo, kakor tudi na gorskem ozemlju pri Kieleh, povsod zasledovan od zavezniški čet.

Ob reki Dnjestr je splošni položaj nespremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Italijansko bojišče.

Uradno se razglša:

Dunaj, 23. junija.

V prvem mescu vojne, ki je sedaj potekel, niso dosegli Italijani nobenega uspeha. Naše čete imajo tudi sedaj, kakor v pričetku vojske, v svoji oblasti vse postojanke ob meji ali v bližini meje. Na bojni črti ob reki Soči, na utrjenem ozemlju Bovec—Naborjet, na grebenih Karnskih alp in na vseh tirolskih črtah so bili odbiti vsi sovražni napadalni sunki, pri čemur so imeli Italijani prav težke izgube.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 23. junija.

Avstro-ogrskе čete so včeraj popoldne zavzele z naskokom mesto Lvov. Kmalu nato ponoči so zasele tudi ruske postojanke ob reki Szezerek med Dnjestrom pri Mikolajevu in Lvovu. Dalje proti severu se je pri zasledovanju sovražnika dosegla črta izhodno od Lvova—Zoltance—Turyanka severoizhodno od Zolkieva. Pri Ravaruski in na zahodni strani tega mesta je položaj nespremenjen.

V kotu med rekama San in Visla in levo od gornje Visle so se Rusi pričeli umikati.

Grozen učinek avstrijskih težkih topov.

List „Ruskoje Slovo“ poroča iz Lvova: Avstrijski težki topovi, imenovani „42 cm havbice“ ter nemški 42 cm možnarji so v prostoru pri Lvovu ruske postojanke grozno opustošili. Ako je udarila krogla 42 cm topa v zemljo ali v ruski okop, tedaj v okrožju 150 metrov ni ostala nobena stvar pri življenju. V okrožju 500 metrov pa otrpe ali za delj časa pače v nezavest vsako živo bitje. Mnogi so vsled groznega udarca sploh več ne prebuje. Taki strelci grozovito uplivajo na množice ruskega vojskovanja. Ko začnejo pokati sovražni velikani, nastane vselej med vojaškimi četami (ruskimi) velika zmešnjava.

Pred veliki dogodki na severu.

Ruska armada se na celi črti umika pred zmogovitimi našimi četami. Vojni poročevalec graške „Tagespošte“ piše: Stojimo pred velikimi dogodki! Načrti našega armadnega vodstva segajo dalje, kakor nam je znano. Boji od 2. maja do 22. junija so zagotovili feldmaršalu nadvojvodi Frideriku in njegovemu generalštabnemu načelniku, baronu Konradu-Hecendorfu nesmrtno slavo.

Srbi zasedli Drač?

Pariški listi poročajo, da so Srbi že zasedli mesto Drač v Albaniji. Nekateri oddelki srbskih čet pa korakajo proti Skadru. Črnogorci so zasedli več postojank ob reki Bojani. Albanci so sovražnosti napram Črnogorcem ustavili. V Skadru vlada popoln mir.

* **„Sveta vojska.“** Občni zbor protialkoholnega društva „Sv. vojska“ se vrši letos v Središču v nedeljo, dne 27. junija. Predpoldne in popoldne je cerkevna svečanost, po večernih pa zborovanje v središki šoli.

* **Zavodnje.** Tomaž Vrhovnik je daroval po našem upravnštvu 100 K za avstrijski Rudeči križ in 50 K za torpedni čoln. To nam kaže veliko domoljubje in požrtvovalnost našega slovenskega ljudstva.

Listnica uredništva.

Spodnještajerske žene: Vaše pismo bi mi že priobčili, toda oblast bi ga čisto gotovo zasegla. Mi storimo svojo dolžnost, ako priobčujemo vse odredbe. Od zelo mnogih in modrih kmetov dobivamo za to zopet zahvalo. Vsem ljudem pa še Bog ne more ustreči. — Svečina: Je rodom Italijan. Ali si je spravil že avstrijsko državljanstvo, povprašajte pri okrajnem glavarstvu. Zaradi orožnikov se obrnite na c. kr. deželno orožniško poveljstvo, Gradec. — Sv. Vid pri Ptuj: Blagovolite nam tudi naznaniti priče, da lahko sodnijsko postopamo proti človeku, ki tako govori.

Sklep.

Za prodajo štacunarskega blaga v konkurzni zadevi Janeza Vavpotič v Makolah in sicer v celoti, ali večjih partijah, se odredi dan na **4. julija 1915.** popoldne ob 2. uri v Makolah.

C. kr. okrajno sodišče v Slov. Bistrici, odd. I., dne 19. junija 1915. 410

Deklica, gospodična, ki ima veselje do pošte, večša slovenskega in nemškega jezika, se sprejme takoj za poštni urad na deželi. Naslov v uredništvu „Slov. Gospodarja“. 409

Loterijske številke.

Trst, dne 16. junija 1915: 70 56 86 5 53
Dunaj, dne 19. junija 1915: 83 85 68 79 11

Pet vinarjev

stane depozicija, s katero lahko naredite moj glavni cenik z 4000 podobnosti. Obseg bogate isber koristen, petrebnih in za darila primernih predmetov. Cenik se vsehena pošlje zastonj in brezplačno.

Vabilo k običnemu zboru Osrednje zadrage za vnočevanje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru, registrirana zadruga z omejeno zavezo, kateri se vrši v pon...

Tkalci in tkalke ki izdelujejo platno za jadra in cevi, najdejo stalno in dobro plačano službo v tovarni Thondorf pri Lubenu pri Gradcu.

Sedlarski in čevljarški pomočniki za delo zurljeni se sprejmejo v tovarni Thondorf pri Lubenu pri Gradcu.

Zgubila se je na poti med Zumerkom in postajo Grobelno srebrna znotraj poslačena tabatjera (tobačnica) z monogramom A R in kamenom na pokrovu. Pošteni najdi telj naj jo pošlje na župni urad Pištanj proti nagradi.

Trgevska učena, priden iz poštene hiše s primerno šolsko izobrazbo bolj žive narave, kateri dobro razčunati zna se takoj sprejme v trgovino Franc Šeršera v Ljutomeru.

Priden, trezen hlapec za pošto voziti in za vse drugo domače delo, star ali mlad, se takoj sprejme pri Th. B. the, Račeje (Kranichsfeld). Plačilo 80 kron.

Voditeljica pedružnice na deželi, obeh deželnih jezikov in mešane trgovine zmožna, ne premlada, sprejme takoj Paula Staraschins, tigovka, Cirkevce pri Pragerskem.

Kočijaž se išče.

Valed vpoklicanja dosežanih uslužbencev k vojakom, se s 1. julijem 1915 sprejme zanesljiv kočijaž samskega stano, ki zna dobro ravnati z zlatimi konji, v trajno službo. Neomadeževano življenje je pogoj sprejema, dosluženi vojaški konjeniki imajo prednost. Ponudbe, podpirane z župnijskouradnim ispričevalom ravnosti, se naj vpošljejo najdalje do 26. junija t. l. eskrbništvu kn. šk. posestev v Windensu, p. Maribor.

Dva trgovska setrudnika, ena ali dve pradžalki mešane stroke in krepek dečko kot učeneo, se takoj sprejmejo pri trdku Martin Ogorca, Konjice, Sp. Štajersko. 888

Svetovna vojska

dokazuje jasno, da samo oni za more prenašati skoraj nečloveške napore, ki ostane trezen. Zato zahtevajte v vsaki gostilni kot pijalčo izvrstne ljutomerske pokalice. Feder Kukovec, tvornica pokalic in sodavice, Ljutomer. 311

Škropilnico

najboljšo vinogradno od Jesserniga si lahko vsakdo naroči tudi na obroke pri Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor. Posebno v letošnjem letu bodo vsled pomanjkanja vitri-jola in delavnih moči jako priporedljivo. Ča ima vsak svojo škro pilnico. Ceniki zastonj. 297

Sprejmeta se tako 2 trgovska pomočnika eventualno pradžalka zmožna slovenskega in nemškega jezika. Josip Ulaga, trgovec, Maribor, Tegethofova ulica 885

Cerkovnik mladenč ali mož, ki je le kočijaž več službe, se takoj sprejme v stolno cerkvi v Mariboru. Mesečna plača 80 K in postranski dohodki. Prosto stanovanje Naslov dopisov: Stolno župnišče, Maribor.

Učena iz poštese hiše se sprejme pod ugodnimi pogoji na 3 ali 4 leta Dobra spričevala se želijo. Vstop takoj. Trgovec Trana, Ptujška gora. 881

Učeneo, kateri je z dobrim uspehom dovršil šolo, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom Josip Cernelc, Sv. Peter pod Šv. Gorami. 879

Šlikarski in pleskarski učeneo se sprejme. Dobi stanovanje in brano. Josip Juteršnik Brandisgasse št. 3, Maribor. 885

Za veletrgovino z železino se išče s primerno šolsko izobrazbo. Prošnje sinov pošten h rodbin naj se pošlje na naslov: Peter Majdič, Celje.

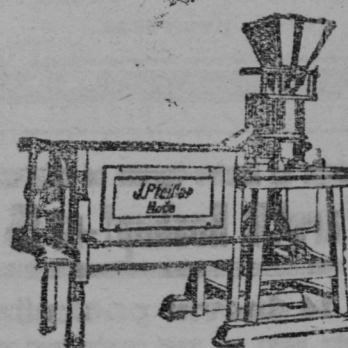
Volno

ovčjo, oprano in neoprano knpice vsako množino po najvišji cenji proti takojšnjem plačilu ter plačam vožajo sam. Veletrgovina R. Stermecki Celje šte. 17 (Štajersko.)

KAVA

50% cenejša: Amerikanska štedilna kava, veče aromatična, izdatna in štedilna 5 kg poskusna vreča 11 K frakci po povzetju. Pol kilograma veletrgovinske najfinejši čaj K 220 oddaja A. Sapira, eksport kave in čaja Galanta 496, Ogrsko. 278

Zelo važno za KMETOVALCE!

Velika izdatna pomoč se kmetu v tej draginji kraja je, posebej dober domači mlin z naravnimi kamnjen, kakor se nahaja pri vsakem navadnem dobrem vodnem mlinu. S tem zopet nove oboljšane Pfeifer -jevem domačem mlinom se zamore napraviti iz vsakega kraja, vsakovrstno meke in zdrob (gris) za vse kmečke in gosposko rabe s lahkoto na ročno gonitev, kakor tudi delo s šivino, motorno in vodno silo. Zahtevajte cenike brezplačno in poštino prosto.

Tovarna za mlino, kmetijske stroje, žage itd., livarna za železo in medenino J. Pfeifer v Hočah pri Mariboru (Štajersko) Domače podjetje!

Prilodnja petkova „Straža“ bo zopet prinesla obširen seznam padlih, ranjenih in ujetih vojakov naših domačih polkov. „Straža“ stane celo leto 10 K, pol leta 5 K, četrt leta K 2.50. — Naslov: Upravništvo lista „Straža“, Maribor.

KNJIZEVNE NOVOSTI.

Tretji natis „Nemščine brez učitelja.“ I. del: Nemška slovnica za samouke. Ze drugi natis te knjige se je vsestransko tako prikupil, da se ga niso posluževali le samouki, temveč se je jel bolj in bolj širiti tudi v šolah, kjer je nudila knjiga, kot najprirodnejša za pouk nemščine, učiteljem izdatno pomoč. Tako se je pokazala silno hitro potreba tretjega natisa, ki je ravnokar izšel. Ta natis je še neprimerno boljši od drugega, tudi je za 24 strani pomnožen. Cena pa je ostala nespremenjena in znaša K 1.20 za broširan izvod. Drugi in tretji natis te knjige je izdal spreten večak na podlagi dolgoletnih skušenj. Dobi se tudi še drugi del „Nemščine brez učitelja“, ki je bolj praktičnega pomena in obsega slovensko-nemške razgovore za razne stanove, prilike in potrebe; tudi drugi del velja broširan K 1.20. Oba dela skupaj vezana v celo platno pa veljata samo K 2.80. — Dobiva se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

„Sv. Križev pot za vojni čas.“ Ta knjižica se zopet dobiva v Cirilovi tiskarni v Mariboru. 100 komadov stane s poštno vred 7 K 50 v, 50 komadov 4 K, 25 komadov 2 K, 10 komadov 90 v. Denar naj se pošlje naprej ali pa v znakmah.

„Solzna Avstrija“

Kdor mi pošlje v kuvertu za 50 vinarjev novih neporabljenih znamk in pa svoj natančen naslov, pošljem mu takoj štiri nove krasne pesmi: 1. „Solzna Avstrija“, 2. „Slovo in ločitev“, 3. „Blagor mu v tuji zemlji“ in 4. „Godei svetovnega plesa“. Kdor pa že prve tri ima, lahko si tudi četrti samo zase naroči, stane 20 vinarjev. S tem plača pesem in pošto. Naročuje se pri izdajatelju Mat. B e l e c pri Sv. Bollenku v Slov. gor. via Ptuj, Štajersko. 398

TESARJE

sprejme Ivan Spes, načelnik zadrage tesarjev v Mariboru in posestnik parnega mlina in parne žage v Mariboru, Windenauerstrasse šte. 26. Tesarji zasluzijo po kakovosti dela po 50, 60 in 70 vinarjev na uro, stanovanje prosto, živež dobijo po ceni pri delodajalcu samem. 393

Obituary notice for Ferdinand Ornik, son of Ana Ornik and Wenger. He died on June 12, 1915, at the age of 32. Buried in the family grave at Potoczyski. Burial on June 22, 1915.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4 1/2%, proti trimesečni odpovedi po 4 3/4%. Posojila se dajajo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 1/2%, na vknjižbo sploh po 5 3/4%, na vknjižbo in poročstvo po 5 1/2% in na osebni kredit po 6%. Uradne ure so vsake sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izvenzaj pravnike. Pojasnila se dajajo in prošnje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Sva rlo!

Koder se prodajajo ponaredbe, naročite pristni

naravnost od izdelovalnice pod naslovom:
Rastlinska destilacija
„FLORIAN“
v Ljubljani.

Vsak svoj mlinar.

S poleg stoječim ročnim mlinom lahko zmelje vsakdo doma svoje zrnje, kakor koruzo, ječmen, žito, oves. Mlin je jako trpežen in stane samo 20 K; plača se lahko tudi v 4 enakih mesečnih obrokih. Naročila sprejema Teodor Zdarski v Mariboru ali Zinauer & Co. Sv. Jakob v Slov. gor. 296

Za spomlad
priporoča domača in narodna trgovina

Franc Lenart
v PTUJU

večinoma razno novodošlo blago za obleke. Ker se vrši najbrž letos sv. birna, opozarjam cenj. botere in botre že naprej, da preskrbijo svojim birmancem lepo obleko, ki pa se dobi primeroma današnjim razmeram po ugodnih cenah istotako pri Francu Lenart v Ptuj.

Kdor bo z blagom zadovoljen, naj pove svojim znancem.
Kdor bo z blagom nezadovoljen, naj pove meni. 192

Narodna trgovina
Alojz Brenčič
v PTUJU

priporoča za spomlad in leto lepo izbiro štofov in volne za moške in ženske obleke kakor tudi vsakovrstnega platna za životno in posteljno perilo. Nadalje nudi gotovo perilo, potem hlače, predpasnike, kravate, ovratnike, zavratnice, odeje, dežnike, preproge, različne rute ter vobče vse, kar spada v to stroko. Priporoča se Alojzji Brenčič v Ptuj.

Najboljša KOSA se dobi samo
V PRVI GORENJSKI RAZPOŠILJALNICI
IVAN SAVNIK, KRANJ, Gorenjsko.

65,	70,	75,	80	ctm
6 1/2,	7,	7 1/2,	8	pesti

Gorenjska kosa stane samo kron 2—, 2'20, 2'40, 2'60, za katero se garantira.
Kdor naroči deset kosov skupaj, se mu pošlje poštine prosto!
Zahtevajte krasni ilustrovani cenik zastonj! 223

Pozor kmetovalci!

Preskrbite si pravečeno, posebno težko v ročnem delu, jasnico, vanceljiva in kaljiva romona, a. ps.: domče, nemške (Lucerna), kavants detelje, turo, pavo rumeno in rudečo, sploh vsa poljaka, kakor tudi vrtna in cvetlična semena od poznane in odlične vrste trdke Mauthner, ki se dobivajo pri domači trdki

L. RAVNIKAR - CELJE
Trgovina s špecerijem, blagom, z barvami in čisti-
nitki pridelki ter zaloga vseh vrst mineralnih vešč.
Solidna in točna posredba.

Edina zastopstva in glavna zaloga za Avstro-Ogrsko od uradnih
armadnih in železničarskih Rokkopf-ur 5 R.

Po 14 dnevni poskusnji

se lahko veka vsa proti popolni novi urini
znamenja, tudi si dobimo veka, ampak se
lahko vsak sam prepriča, da imamo v vseh
Prednosti: 1. Pravi kmetijski Rokkopf-
ur se ja, ne dolgo tega, zdeli se kakor
in strahotno službo s novo konstrukcijo stroj-
kala, dobila prečistiški tek, posebno mehan-
ozi, kolajne se vse vrsti v krasnih. Ura tolik
52 ur in isto točno sta pol minut, če tudi
ura leži, vidi ali se ne v žepu. Ura je za-
varovana proti preveliki napetosti parova, ob-
lože je iz čistega silika, ter je varovana že
z enim pluhom za varstvo soper prah ter
se vsi pokrovi stroje in antano zapirajo.
Po dobri preskusnji se se to vse radi nide
cena in vendar dobrega teka uradne upeljajo
pri armadi in različnih šolskih. Prosim
Vse torej, da to ura ne zamanjate s drugimi
slabimi urami, ki se dobijo v trgovinah. —
Vsek si naj brez sovarnosti, da bi trpel kako
škodo, naroči moje cene ure. - Vojk cenih
popolnoma zastonj.

A. RIFFMANN, Maribor ob Dravi št. 8,
največja tovarniška zaloga ur, srebrnine in zlatnine,
razpošilja v vse dežele. - Specialist za boljše ure.

Knjigarna, umetnine in muzikalije.
Goričar & Leskovšek
Celje

trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami na debelo in drobno, priporoča: trgovcem in preprodajalcem velikansko izbero dopisnic XX po raznih cenah. XX
Za gostilničarje: Papirnate servijete vsled novih predpisov namestnje v Gradcu po zelo nizkih cenah.

Prva slovenska razpošiljalna svetovno-znanih
srebrno-jeklenih 291

kos znamka dvojni
•Orel• z mečem,

katere so iz najboljšega in najvlačnejšega jekla, lahke, na las tanko izdelane, najlepše izpeljane in za vsak kraj rabljive.
Za vsak komad se garantira.
Pri naročilu 10 kom. se doda 1 komad zastonj.

KMETOVALCI! ogibajte se manjvrednega židovskega blaga. Zahtevajte cenik.
Edina zaloga: Ad. Geiss-a nasl. Viktor Pilih, Žalec v Savinski dolini.

Gospe-Gospodinje-Kuharice!

Ali že poznate pripravo „Weck“ za vkubanje vsakovrstnega sadja in zelenjadi? Če ne, zahtevajte takoj zastonj cenik od Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slovenskih goricah. 344

Tvrdba
Milan Hočevar Celje

Glavni trg št. 10, tik farne cerkve.

Naznanjam, da v moji trgovini dobivate zanesljivo kaljiva semena za polje in vrte po solidni ceni

Posebno priporočam od predenca očiščeno:

- Domače ali konjsko deteljno seme, potem Lucerner ali nemška, Inkarnat za enkrat kositi,
- Esparset, takozvana večna detelja,
- Travnino seme za mokre in suhe travnike,
- Korenjevo seme,
- Runkelnovo repo, rudečo dolgovato, rumeno dolgo in okroglovato,
- Svinjsko salato.

Vseh vrst semena za vrte, kakor tudi rafijo in žveple za vinograde.

Obilnega obiska pričakujoč biležim z veselo spoštovanjem

tvrdka M. Hočevar Celje
Glavni trg št. 10, tik farne cerkve
trgovina špecerijanskega blaga.

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju
registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 % od dneva vloga do dneva vzdiga. Rentni davek plača posojilnica sama.	Daje posojilo na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.	Uradne ure za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne. - Posojilnica daje tudi domače hranilnike, -
--	--	---

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.